

Султон АКБАРОВ

НОМЕНКЛАТУРА ВА МОНОКУЛЬТУРА

Гарчанд бугун сийрак fat-fat ва «ура», тани тиёлмайман аччиқ күлгидан: Номенклатура билан монокультура Эгизакдай яшар ўзбек мулкида. Юқори, юқори — номенклатура.

АЖАБ

Ажаб, қандоқ яшабмиз, Ражаб, кўпқаватли ёлғонларда, қўлбода ош ўрнига шўлти, оби ёвғонларда, сойлар айқин-чайқиндан, қурушаб ёвонларда. Нечун чирқирамади нурлар кўзга қалқон, солғонларда, пахта деб, худони ҳам

ўртага олғонларда. Ажаб, қандоқ яшабмиз, Ражаб, гўё ҳамма баҳтиёр, садхаларни беъж, тилла кўзойнакларда эркин тергаб-тежаб. Баликни ҳам алдадик. Холиҳини ҳам алдадик. Толиҳини ҳам алдадик. Солиғини ҳам алдадик. Соғиқини ҳам алдадик. Ажаб, қандоқ яшабмиз, Ражаб,

нақшин бол қошиқ эмас, ёғоч қошиқни ялаб, Куръон тафсирларини ўтга бериб, телбараб. Бизнинг боз қурилишларга ҳайрон турк, форсу араб. Имон ўрнига кетмон. Инсоф ўрнига патта. Идрок ўрнига чопон. Ипак ўрнига латта. Ажаб, қандоқ яшабмиз, Ражаб...

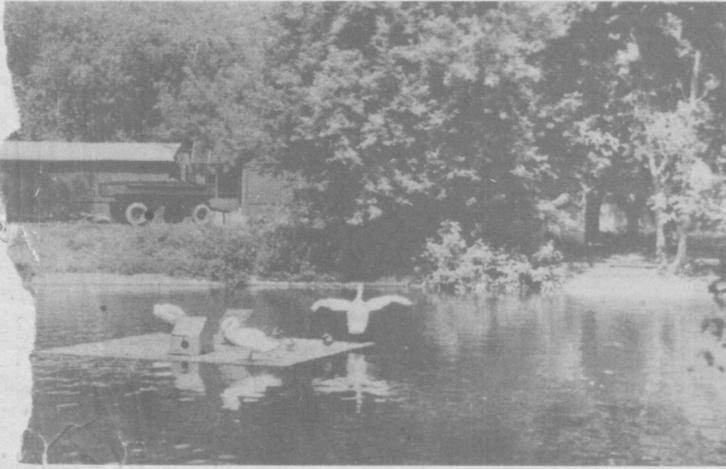
БОШКАСИ ҚИММАТ ВА ҚАҲАТ

Орзудан бошқаси қиммат ва қаҳат. Энди фақат шир ялангоч юриш қолди, сонг шашпати уриш қолди, қоринни қайта куриш қолди, лайлакдай бир оёқда туриш қолди. Ваздадан бошқаси қиммат ва қаҳат. Ки баҳайбат шиорлар билан боқарлар, лойқа дарёларда оқарлар, елкага мастона қоқарлар, кўракка темир тақарлар. Чидамдан бошқаси қиммат ва қаҳат. Сабр иккита, юкли бўлганга ўхшар, ой-куни тўлганга ўхшар,

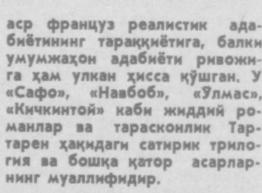
ранги сўлганга ўхшар, баҳор ўлганга ўхшар. Тоқатдан бошқаси қиммат ва қаҳат. Тоқатдан бошқаси қиммат ва қаҳат. Ислоҳотдан бошқаси қиммат ва қаҳат.

ҚУШИК

Мунглук ҷоғларимда танҳо юпанчим, Сочоқли, попукли бегойим қўшиқ. Кўнгулда замзама қылган тиланчим, Ойсувл, Офтобий, Гулойим қўшиқ. Бир ёни Кўқону бир ён Урганичим, Мұҳаббат шевали бинойим қўшиқ. Сўз мулкин беъзган гавҳарим, ганжим, Хитойи ипакдай мулоидим қўшиқ. Навосиз юмшарми озорим, ранжим, Дунёда ўлмасни илоним қўшиқ.

А. ҲУСАНОВ суратга олган

Буюк француз адаби Альфред Доде [1840-1897] тавалдуға 6-ноз эллик йил тұлды. Бу эңбек нағафат XIX

аср француз реалистик адабияттарындағы таржимәттерінде, балки умумжакон адабиети ривожига ҳам үлкан ҳисса қўшган. У «Софө», «Навбоб», «Ўлмас», «Кичинкит» каби жиҳади романлар ва тарасконник Тартарен ҳақидаги сатирик трилогия ва бошқа қетор асарларнинг мувалифидир.

А. Доде асарларыда үз ҳақидан, үзига таниши бўлган қимсаларнинг ҳақидан олинига ва кетарихда қолмайдиган қимсаларнинг тарихини яратди.

Лекин шу пайтагча адабиётнинг йирик асарларидан бирорларни ҳам ўзбек тилинг таржима қыннаган.

Бундан ташкари ёзувчи химояннанислиқ берасында ҳам сарманасу ижод қылған, ре-

алистик новелланинг ўлмас на- муналари жалланған бир нечта тўпламлар жолдирган. Бу новеллаларда меҳр-муҳаббат, севги ва вафо күйланади, дўстла-ва ватанга садоқат улугланади. Шу сабаби унинг «Саодатли Августинин азиз дусси» [Абдулла Қодирин таржимаси] ва «Сўнги дарс» [Н. Максудий таржимаси] каби чуқур ватан-парварлик рухидаги новелла-парнинг ҳалимимиз учун ниҳоятда оғир бўлган 1941 йилда ўзбек тилида ўзбек тилидаги босқиб қишиши дам бекин эмас...

А. Доде новеллаларынинг ак-

арияттада иносин ақли-заковати-

га, унинг шарафли мезнатига маддиялар ўқлади. Адабининг кўйида эътиборингизга ҳавола-

этлаётган новелласи ҳам шун-

дай асарларданидir.

Бор элан-да ўқ ёзган, олтин бошли би-

книши бўлган ёзган. Ҳа, хоним, унинг боши чиң-

дан ҳам олтндан ёзган. У дунёга келгандай

табиблар бу бола узоқ яшамайди деган хул-

сага келишибди, чунки унинг миаси оғи-

били, калласи бесунакай ёзган-да!

Лекин ўлмабди; қубыш нурдан баҳра олни сарвиҳома-

зайтун даражатидек вояга этибди. Аммо унинг

оғир боши ўнга ва сўлга чайқалар, у хонаде

бу хонага ўтаетиб ўй жиҳозларига калла ур-

шини кўрган одамнинг унга раҳим келаркан,

у тез-тез йикилиб тушаркан. Кунлардан бі-

куниг у томдан йикилиб тушиди, мармар з-

ининнинг пилапосига теккан боши эса қўйи-

олтин таҳтасасидек жаранглаб кетибди. Ун-

и ўлди деб ўйлашибди, аммо кўтариб олишга

боши бирор лат еганини ва сочларига ёпши-

ролган иккита-олтин заррассасини кўриши

ди. Уғилларининг боши олтинданнинг ота-он

сига шу сифат аён бўлиди.

Ота-она бу гапни сир сақлашибди, болани

Едгор ОБИД

Қарғиш теккан, худо урган элдирсан, Үз уруғин билмай юрган, элдирсан, Евинг қучиб, оғанг туртган элдирсан, Ҳароб бўлган Туронингга мотам тут! Қандай элга ўғил, бўлдим мен

шўрлик,

Алам ютиб, қонга тўлдим мен шўрлик, Сени ҳалқдай кўрмай ўлдим мен шўрлик, Үлмай ўлган ўғлонингга мотам тут!

Қўл ушлашиб, бирлашиб Айтса сўзин элим-а — Үкраб шамол, Ҳар етимсан, Оролим. «Бисса ўзин элим-а, Оча кўзим элим-а,

Дер етимсан, Оролим.

Пешонадан оқсан тер, Үз элин ҳам тарк

• этган, Қўр етимсан, Оролим.

«Бисса ўзин элим-а,

Оча кўзим элим-а,

Дардларим ҳар қатраси

Булулларга айлансан. Тирнонлари —

Бургутларга айлансан.

Турк будуним, будуним,

Элим-а деб ўқирайин, Кечроқ бўлди ўзима —

Келдим-а деб ўқирайин.

Жон қўзгалди жон билан, Тута қолгин қўлимдан,

Одам бўлбагинида —

Баротларга айлансан...

Ором топай ўлимдан...

Кўйиб ўйлаб юра берибман, Қўйиб сўйлаб юра берибман,

Кўйиб йиглаб юра берибман,

Кўйиб қарогин туз босган

Шўр етимсан, Оролим.

Эринг бойлик излайди,

Элинг киму, довинг кимдир,

Ининг киму, бильмадинг,

Йўлларингда ғовинг кимдир,

бильмадинг,

Кўйдан кетган имконингга мотам тут!

Ўқира бер иккى кўзинг қон бўлбили,

Оға-ини ҳар биринг — бир ён бўлбили,

Катта-кичик ўз ҳолингга хон бўлбили,

Ҳор қилинган виждонингга мотам тут!

Гадо бўлдинг, гадолигинг ўзингдан,

Адо бўлдинг, адолигинг ўзингдан,

Бор-йўнингдан жудолигинг ўзингдан,

Ўзлигингга мотам тут!

Туз далалар тузлайди —

Кўз қарогин туз босган

Шўр етимсан, Оролим.

Девлар ейдир бошингни,

Евлар ейдир бошингни,

Ютоқ юху кўтарган

Фовлар ейдир бошингни —

Эрк юху кўзотган

Маъруф «етим эмас» дер,

Аммо йиглаб ичин ер, Тўлдирмас кўз ёшу —

Тутга ёлворами, журъатин бўрсин — Юз бора кессалар ўлмаган журъат.

Тошни ёрган майса қудратин бўрсин —

Журъатга айланган ул яшил ҳайрат.

Мен журъат тилайман чексиз, беадад,

Бир журъат бўлсинки, ердек муқаддас.

Журъат — оч руҳинга бўлгувчи мадад.

Журъат — ҳайкални ҳам ўйғотгувчи сас.

Журъатни ёқсалар, ҳадик тугилса,

Билмам, ул гўдакни нега ўрайман.

Ўзимда ўқ бўлса, сизда ўқ бўлса,

Айтинг, мен журъатни кимдан

сўрайман?

Лоқал мен ярим девона бўлсан...

Мажнунтолнинг боши эгилган

Ҳар тонг унинг кўзларida ёш.

Мевасидан қалди букилган

•

Хис қила бошлайман бахтсизлигимни, Кўз ёши тўкаман жимгина. Кўз ёшини артиб қўяман, Атрофимаг қарайман, афус, Бахтсизлигига ҳорибтага улар. Юзимга табассум югарар: Бахтсизлигига англамоқ ҳам бахт.

Лаби Ҳовузда қулоққа чалинган гап.

Сиз ишонинг, ишониб кутинг,

Лайлак бир кун қайтиб келади.

Айтолмаган дардларингизни

Уз тилида айтib келади.

ВОКЕАЛАР. ЯНГИЛИКЛАР

ТУН. БОГ этағыда аңхор шовуллайды. Су-
пана әтібілан. Осмон тұла юлдуз. Тасавур
этаман: ана шу юлдузы осмон әйнілгандан
аәнілді, қозир Боку устіда ҳам. Истанбул
үзара дәм ярқыра бәтідім.. Тогдең улкян
Султон Ахмад жомесінің ҳайбалы гұмба-
зегей-тегей деб турибди.. Уша юлдузлар
Босфорнің қорамат, мөвій тұлқинларда
чүмбекалық, «ялт-юле» этиб сүзішади..
Худы болалар оқызың қылыш үйнеган бекісіб
күншіл олмаларде. Ұғозынған үнг солжидагы
имортларда чыркөлар үшін.. Ҳуа, қорайб кү-
рнігтан дернене. Шайы бұзұрық Ибраһім Ҳак-
кынның дернене. Ҳаша өнді қозир үлкен
шоңінгін көбіне қабырасқынды. Балық у х-
ламагандыр, юлдуз тұлға күккә термұлб әткен-
дір...

Мен хәй күні билан бир зұмда етішган ана
шу шахарға «тәсім» деб ўттың ылд ўлд бодым.
«Истанбулниң күрсайдыма деб илк бора орзу эт-
ганимдай әйнірге бир әшадым.. Орадан шун-
чай әйлар үтті. Ұлмаган бәнде оразыға етар
екан. Лекін тайера Отатүр тайрағоғын құнай..
Худы болалар қылыш үйнеган бекісіб
күншіл олмаларде. Ұғозынған үнг солжидагы
имортларда чыркөлар үшін.. Ҳуа, қорайб кү-
рнігтан дернене. Шайы бұзұрық Ибраһім Ҳак-
кынның дернене.. Ҳаша өнді қозир үлкен
шоңінгін көбіне қабырасқынды. Балық у х-
ламагандыр, юлдуз тұлға күккә термұлб әткен-
дір...

Жомедонни оліб, гұмрукка юрдим. Олдымда,
ортнда — яхуділар, ерманлар, үйспарлар...
Гұмрук хәмматис, форма кінгай түрк қызы мұ-
соғирилердин ақнелтері билан танышмоды.
Анкетада үтав сабағи: кимес, қарғысан, мешілікесан
мешілікесан.. Наваб менің өткенде, қыз
бекір. Құмидың жомедон, елкамда сұмік (турк-
чесі — қанта), сөзін юріп боялыману үзімін
үйлімін: «Ха деб мархаболамасдан, эшикін оч-
салалын-чи..» Аммо, қызик, мен якшылархан-
ман, өзін үз-үзінде оңынін көтеді.. Кейін бил-
сам, Истанбулдағы тайрағоғын әзіншінан
нисон ҳарораты тәсіриде үз-үзінде оңынін
екан. Тәшкірга чыкып, атроғи аланғадын. Кү-
тиб олувінерлар орасында соқолы қызы құрнімдеді.
Мениң Туркігін дәлдіттің шын, таржимон
дүстім, сұратына құра, соқолы әди. Шу пайт-
біров «ғал, жоним, гал!» деганча, қуық очиб,
кулық көлөверде. Тәнімді: Фирот Қызынтуғы..
Күншілдердің...

«Хуш гелдін!..»
«Сапомат бўй!..»
«Насилсан!..»
«Ташаккүр!.. Аммо соқолинг қані!..»
«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.
«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Авлап тақсига, кейін кемеге үлтириб, Босфор
бўйлар, Фиротнің үнгай жүнадык. Мөвій дөн-
гиз. Құқ үзіліб, ерга түшеген дейсіз. Қебека
қаралам, дөнгіса оша — мұхтаждын иморетлар,
жомеларнің юксак миноралары. Оқ салом-
затда тұлқинлардың қызындарынан көрді.
Сұя сәхін күмуш күпілдер билан копланиб,
күшвіде ярқыра бўйнады. Құзни құвонтиру-
чи, юркін әзірліктірүчи амжын манзаралар..
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Авлап тақсига, кейін кемеге үлтириб, Босфор
бўйлар, Фиротнің үнгай жүнадык. Мөвій дөн-
гиз. Құқ үзіліб, ерга түшеген дейсіз. Қебека
қаралам, дөнгіса оша — мұхтаждын иморетлар,
жомеларнің юксак миноралары. Оқ салом-
затда тұлқинлардың қызындарынан көрді.
Сұя сәхін күмуш күпілдер билан копланиб,
күшвіде ярқыра бўйнады. Құзни құвонтиру-
чи, юркін әзірліктірүчи амжын манзаралар..
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
үйнін!..»
Аммо соқолинг қані!..

«Сенін ташриғн шарафина унн курбон эт-
дим!..»
Күлишдик.

«Бир оз шошилибсан-да..»
Фирот нима демеки әзінлігіннін аңглады,
елкамдан қынч, дәлде берди:
«Құркма, әлғыз қолмайсан, бураси — үз
ү

Сурхоб ОЧИЛОВ БАШОРДАЧИ ОТА

Бир палакда ўн хил кочун битаркан. Сизларга қандай тарбия бердим, буғи ёлиз худога аен. Келалакандикм бўлиб етишсанлар — ҳар қалай маълум бир тасаввурга эгаман, болаларим.

Тўлкин сенинг ёзувлашинг кўпроқ нероглиларни зелатди. Лекин ташвишилансанг ҳам бўлади, бу имло воига етганнага рецепт ёзишинг кўпроқ қўйлаеди.

Сен Жалил, андан халепастсан, ҳам «Фор» кўпроқ ургу берасан: «шахлар-рр, қишлоқлар-рр, далалар-рр... КОНФЕТЛАР-РР...» Хуллас, шонр бўлишинга асосим бор.

Сенда, ёзвой, кишиларни муросага келтириш қобилият кучли, ишибарномонсан. Елонганинг ҳам эсасини эмдирвасор. Колганинг ўқишинга боллиниларни — дарлол, эмоллансанг — сіясатчи бўласас.

Сен, Жамила қизим, рақкоса бўласан. Неганинг кайфиятнинг бор пайти ҳам йўқ пайти ҳам илжайганинг тўлкайган...